

[Erhard Jakobsen]

punkter, hr. Bjørn Elmquist tager afstand fra, som jeg har fremsat? Er det dem, jeg selv har fremsat, eller er det dem, pressen har tillagt mig? For så var de nemme at angribe.

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (V):

Jeg kan se, hr. Erhard Jakobsen allerede har anmeldt en ny kommentar til mit svar. Jeg udtrykte mig ikke således, at jeg tog afstand fra de bemærkninger, hr. Erhard Jakobsen havde fremsat eller var blevet tillagt. Jeg sagde, at vi tog afstand fra regimet i Sydafrika. Jeg omtalte hr. Erhard Jakobsen i forbindelse med den – som jeg vistnok formulerede det – højtråbende diskussion, der har været for nylig, fremkaldt af nogle provokerende bemærkninger fra hr. Erhard Jakobsen.

Kjelgaard (KF):

Vi siger så tit både fra regeringens side og fra oppositionen, at skal de store økonomiske problemer, vi slås med, løses, er det på høje tid, at dansk produktion og dansk eksport får bedre vilkår, at vi producerer og eksporterer noget mere, og at der gøres mest muligt for at sikre den nødvendige energiforsyning. Det er der mening i. Det skulle vi koncentrere os om at få noget fornuftigt ud af i stedet for de to beslutningsforslag, som nu igen – jeg ved ikke for hvilken gang – er til forhandling, mindre end 10 måneder efter den sidste stranding. Det er lige før det virker lidt pjattet. Undskyld, jeg siger det, men det virker næsten, som om SF, VS og måske også de radikale kappes om at genere eller lægge sten i vejen for dansk erhvervsliv. Hvad er det dog for en indstilling? Nu ifører man sig igen et fromhedens klædebon og forsøger at bilde sig selv og andre ind, at man ved at genere navngivne danske virksomheder, ved at diskriminere dansk erhvervsliv, ved at indføre apartheidpolitik i Danmark kan gavne de mennesker, der bliver undertrykt i Sydafrika. Kan vi ikke snart blive fri for de forslag? Dansk erhvervsliv må gang på gang stå for skud og få læsset den ene restriktion efter den anden på sig. Usikkerheden bliver gang på gang forstærket, og nu vil menneskerettighedsforkæmperne igen forbyde, påbyde og sørge for, at det skal

blive endnu sværere at begå sig i restriktionsjunglen.

Lad mig stiltørdigt sige til forslagsstillerne, selv om vi har sagt det så tit: det er ikke nye restriktioner, dansk erhvervsliv har brug for. Det er frihed til at handle på tværs af landegrænser, frihed til at udveksle erfaringer med andre lande, frihed til at konkurrere, også på det sportslige område, frihed til at investere, frihed til at flyve, hvorhen vi ønsker det, frihed til at købe energi dér, hvor vi kan få den bedst og billigst, og frihed til at udvikle venskabelige forbindelser nationerne imellem i henhold til FN's charter. Og det er vel nok noget ganske andet end det, man her stiller forslag om.

Den 24. november 1976 gav hr. Gert Petersen fra SF under folketingets Afrikadebat udtryk for, at jo mere humanitær støtte de såkaldte frihedsbevægelser får, desto større mulighed har de for at bruge deres sparsomme midler til køb af våben til deres frihedskamp.

Det har han uden tvivl ret i. På finansloven for 1981 er der afsat 35 mill. kr. til formålet, og nu foreslår VS, at beløbet forhøjes med 100 mill. kr., så de såkaldte frihedsbevægelser kan købe endnu flere våben. Det er pragtfuldt! Så vidt jeg husker, er det også de socialistiske partier, der altid er på vagt, når det gælder overholdelsen af den danske våbenlovgivning: vi må skam ikke producere våben eller dele til våben. Hvorfor alt det hykleri? Hvorfor ikke være ærlige og stille forslag om, at vi genoptager vores våbenproduktion og sender frihedsbevægelserne våbenene direkte og samtidig gavner beskæftigelsen herhjemme, som efter sigende også ligger de socialistiske partier stærkt på sinde? Hvorfor pakke punkt 8 i beslutningsforslag nr. B 20 ind i nogle fine, florumvundne betragtninger om flygtninge, humanitær og uddannelsesmæssig bistand, når hensigten er en ganske anden, nemlig indførelsen af socialistisk styre i så mange lande som muligt, koste hvad det vil? Det er om ikke direkte uærligt, så dog noget i den retning.

En gang imellem kan man få det indtryk, at de socialistiske partier og til dels også de radikale gør, hvad de kan for at sabotere vores energiforsyning, selv om der er optræk til mangel på kul, selv om forsyningssikkerheden er alt andet end sikker. På grund af apartheidpolitikken i Sydafrika må vi ikke